

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-11 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Илиана Станкова

при участието на секретаря Диана Ст. Борисова
като разгледа докладваното от Илиана Станкова Гражданско дело № 20211100106726 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 274, ал.1, т.1, пр. 3 КЗ /отм/.

Ищецът ЗАД „А.Б.“ твърди, че на 06.12.2014 г. около 7.05 ч. в гр. София, на ул. „Ломско шосе“, в района на кръстовището с ул. К. Драганов, ответникът Б. И. Г. при управление на л.а. „Опел“, с рег. № СА **** ТР поради движение с несъобразена с пътните условия скорост губи контрол над управлението на автомобила и реализира ПТП с пресичащата на пешеходна пътека Ц.Е.Д.. Твърди, че за настъпилото произшествие е съставен протокол за ПТП, в който е отразено, че ответникът е отказал да бъде изпробван с „Алкотест - Дрегер“, както и да даде кръв за медицинско изследване. Сочи, че в следствие на произшествието Ц.Е.Д. получила телесни увреждания - счупване на проксималната част на лява раменна кост, наложила оперативна репозиция, оток на лява ръка, кръвонасядания и охлузвания на двата крака. Твърди, че към момента на произшествието в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на делинквента към него била предявена застрахователна претенция от пострадалото лице, по която след преговори било постигнато споразумение и на 27.10.2016 г. било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 36 274.00 лева и разходи за адвокатско възнаграждение в размер на 1600.00 лева. Счита, че с изплащане на обезщетението в негова полза е възникнало регресно вземане в размер на платената сума и моли съда да осъди ответника да му заплати общо 37 874.00 лева, ведно със законната лихва от предявяване на иска до плащането. Претендира разноски.

Ответникът Б. И. Г., чрез особения си представител, оспорва размера иска. Оспорва интензитета на претърпените от пострадалия болки и

страдания и факта на наличие на причинна връзка на произшествието с претърпените от пострадалата психични вреди.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За основателността на предявения иск следва да се установи, че в причинна връзка с виновно противоправно поведение на ответника и при управление на МПС са причинени вреди и техният интензитет; че към момента на деликта ищецът е бил застраховател на ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; че ответникът е отказал да се подложи на изследване за употреба на алкохол, както и че ищецът е изплатил на увреденото от деликта лице застрахователно обезщетение, покриващо претърпените вреди и разходите за определяне на застрахователното обезщетение.

Със споразумение по н.о.х.д. № 21175/2015 г. по описа на СРС, 14-ти състав подсъдимият Б. И. Г. е признат за виновен, за това, че на 06.12.2014 г. в гр. София, около 7.05 ч. при управление на л.а. Опел, модел Корса, с рег. № СА **** ТР на бул. „Ломско шосе“, с посока на движение от ул. „Дравски бой“ към ул. „Кубадин“, в района на кръстовището с ул. „К. Драганов“ е нарушил правилата за движение по пътищата, посочени в чл. 119, ал. 3ДвП като не е пропуснал преминаващата по пешеходната пътека Ц.Е.Д. и по непредпазливост ѝ е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в закрыта фрактура на раменна кост, което състояние е извършено на пешеходна пътека и в пияно състояние. Предвид задължителната сила на споразумението за гражданския съд – чл. 300 ГПК, вр. с чл. 383, ал.1 НК, съдът приема тези факти за установени по делото.

Не е спорно между страните /определение по доклада на делото/, а и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че след настъпване на ПТП ответникът като водач на л.а. № СА **** ТР е отказал да се подложи на изследване за употреба на алкохол, както и че ищецът е бил застраховател на гражданската му отговорност и като такъв е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 36 274.00 лева и 1600.00 лева – разходи за адвокатско възнаграждение за представителство на пострадалия.

Спорен между страните е единствено интензитетът на претърпените от пострадалата неимуществени вреди от настъпилите телесни увреждания и настъпването на посттравматично стресово разстройство, придружено от смесено тревожно-депресивно разстройство в причинна връзка с деликта.

Според заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза пострадалата е постъпила на 06.12.2014 г. по спешност в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, където ѝ е проведено оперативно лечение, изразяващо се в закрыто наместване на счупването и фиксиране с три Киршнерови игли. Назначена е имобилизация за 35 дни и нова хоспитализация на 16.01.2015 г. Вещото лице сочи, че при нормално протичане на възстановителния процес общият възстановителен период е 3 месеца, като металната остеосинтеза се отстранява след 35-40 дни и се препоръчва физическо ненатоварване на

лявата ръка за срок от 3 месеца.

Установява се от представената служебна бележка, че към момента на произшествието Ц.Е.Д. е била ученична в 9-ти клас в Немската езикова гимназия „Проф. К.Гълъбов“, като в периода 08.12.2014 г. – 23.01.2015 г. тя е отсъствала от училище, поради болест и е удължен учебният ѝ срок до 20.02.2015 г.

Установява се от етапна епикриза, издадена от ДКЦ ХП София, ЕООД и лист за извършен преглед от 02.11.2015 г., че на 12.01.2015 г. Д. е диагностицирана с посттравматично стресово разстройство и смесено тревожно-депресивно разстройство, като причина за настъпването им е посочена настъпилата травма от ПТП на 06.12.2014 г., довело до спиране на спортната ѝ кариера на активен плувец, която след травмата не може да продължи. Проведено е медикаментозно лечение за три месеца, довело до известно подобряване на състоянието, като при преглед на 06.04.2015 г. е констатирано, че Д. продължава да е психично тревожна, напрегната, с емоционален спад на комуникациите, постоянно интерпретираща психотравмата, с нарушение в съня, спад и редукция на теглото, интересите и комуникациите и чести мисли за безперспективност.

Установява се от представените фактури и касови бележки към тях, че за лечение на настъпилото травматично увреждане Д. е направила разходи в общ размер на 424.00 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 274, ал.1, т.1 , пр. трето КЗ /отм./ след изплащане на обезщетението застрахователят има право на регресно вземане до размера на платеното обезщетение.

Ищецът е изплатил обезщетение на пострадалото лице в размер на 36 274 лева, както и 1600.00 лева – разходи по образуваната щета и образуваното по предявен от него пряк иск гр.дело № 4043/2016 г. на СГС, I-20 състав, което в резултат на постигане на споразумение между страните е прекратено. От така изплатената сума съдът приема, че 424.00 лева е частта равняваща се на имуществените вреди, а останалата част - заплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 35 850.00 лева.

Доколкото делинквентът не е бил страна в подписаното извънсъдебното споразумение, съдът по предявения регресен иск не е обвързан от размера на определеното от страните по него обезщетение за неимуществени вреди и в настоящия процес същото следва да бъде определение по справедливост /чл. 52 ЗЗД/, като се ръководи от указанията, даден в ППВС № 4/1968 г.

Съдът счита, че справедливият размер за обезщетяване на претърпените от Ц.Е.Д. болки и страдания в следствие на ПТП, настъпило на 06.12.2014 г. е сумата от 36 000,00 лв. При определяне на размера се отчита, че към момента на произшествието пострадалата е била на 14 г., ученичка в елитна гимназия, като настъпилото телесно увреждане е нарушило съществено обичайния ѝ ритъм на живот. В следствие на произшествието Д. се е наложило продължително да отсъства от училище, което е довело до нарушаване на учебния процес, както и до продължително – за период от поне 5 месеца откъсване от активната ѝ спортна дейност на плувец. При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид, че пострадалата към момента на произшествието е на възраст, при която механизмите за справяне с усложнени житейски ситуации не са изградени, което е довело и

до настъпилата психотравма, която съдът намира за несъмнено установена по делото. В тази връзка съдът приема за установено, че за в следствие на произшествието Д. е имала сериозни негативни последици, изразяващи се в постоянна мисъл за прекратената спортна кариера, чувство на безнадеждност, некомуникативност, емоционална нестабилност, постоянна мисъл за психотравмата и т.н., изживявания, които за дете на тази възраст са изключително болезнени според обичайната житейска логика. Съдът взема предвид и продължителността на лечебния процес на настъпилата физическа травма, както и проведените две операции. При определяне на обезщетението е взета предвид и икономическата конюнктура в страната към датата на деликта, както и предвидените в закона лимити на отговорността на застрахователя.

Съдът намира, че в рамките на регресното вземане следва да бъде включено и изплатеното от пострадалия адвокатско възнаграждение, явяващо се имуществена вреда претърпяна в причинна връзка с противоправното поведение на ответника.

Това, че в одобреното споразумение на наказателния съд е прието, че деянието е извършено под въздействието на алкохол съдът намира, че не изключва приетото за установено по делото обстоятелство, че ответникът се е отклонил от проверка за употреба на алкохол, като елемент от основанието на иска.

Предвид изложеното в полза на ищеца срещу ответника е възникнало регресно вземане за платеното обезщетение, в т.ч. и разноски за адвокатско възнаграждение общо в размер на 37 874.00 лева. Искът следва да бъде уважен изцяло, ведно със законните последици от това.

По разноските:

С оглед изхода от делото на ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноски по делото.

По възражението за прекомерност на уговореното между ищеца и Адвокатско дружество „В. и Б.“ адвокатско възнаграждение.

Уговореното между страните и заплатено възнаграждение възлиза на сумата от 1666.22 лева без ДДС или на 1999.46 лева – с ДДС, както и е заплатено възнаграждение за явяване в трето открито съдебно заседание в размер на 120 лева с ДДС. Съгласно чл. 7, ал. 1 т. 3 и ал.2, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения минималният размер на възнаграждението в случая е в размер на уговорения между страните от 1666.22 лева, поради което не подлежи на намаляване. В рамките на минимума с включен ДДС е и размерът на възнаграждението за явяване на трето открито съдебно заседание по делото.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски по делото в общ размер на 5650.46 лева. Внесеният депозит за психиатрична експертиза, доколкото такава не е събрана и разход за това не е извършен, подлежи на връщане на страната след поискване.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. И. Г., ЕГН ***, да заплати на ЗАД „А.Б.“, ЕИК: **** на основание чл. чл. 274, ал.1, т.1 , пр. трето КЗ /отм./ сумата от **37 874.00 лв.**, представляваща изплатено обезщетение за претърпени от Ц.Е.Д. имуществени и неимуществени вреди от получени увреждания на здравето в следствие на пътно-транспортно произшествие, настъпило на 06.12.2014г. в гр. София, ведно със **законната лихва, считано от 27.05.2021 г.** до погасяването, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **5650.46 лева** разноси по делото.**

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____